

da vi ogsaa her have en Overstudsindsførel. Da imidlertid Reglen her til Lands er bleven den i de senere Aar, at der er en væsentlig Overstudsindsførel af Brødkorn, naar vi tage formalet og uformalet sammen, saa saa det jo nær som en Fristelse for vort Lands Agravere, vore Landmænd, at søge en Prisforhøjelse paa Brødkornet ved at paalægge det en Indførelstold. Denne Fristelse er jo lykkeligvis overstaaet, og det forekommer mig, at vi med en vis Stolthed kunne henvisse til den Udtalelse fra vore Landmænd her, som staar i en saa stærk Modsetning til, hvad der har lydt fra vore Nabolande, saavel fra Tyskland som fra Sverrig, at de ikke ønske at være med til at fordyre Brødkornet i Landet. Men er den Fristelse overstaaet, forekommer det mig dog at være for meget at vente af de samme Landmænd, at de skulle tage imod en Indførelstold paa Brødmel, som ikke kom dem til Gode, men udelukkende kom en anden Næringsvej til Gode, nemlig Mølleindustrien. Nu vil man dertil sige, at denne Meltold i Virkeligheden ikke vil blive meget effektiv. Jeg skal straks med Hensyn dertil henvisse til, hvad jeg ytrede om, at den over for Rugmel utvivlsomt vil blive det, saa snart som vi ere inde i det konstante Forhold, at vi have en Overstudsindsførel af Rugmel; hvorledes det vil stille sig i Nærenes Løb over for Hvedemel, er der jo ingen, der kan udtale noget bestemt om. At vi ved at acceptere Tanken om en Meltold af $1\frac{1}{2}$ Dre pr. Pd. vilde være inde paa en overordentlig farlig Bane, som det vilde være i høj Grad vanskeligt at komme bort fra igen, det ses jo noksom deraf, at dersom vi vilde tænke os denne Meltold udnyttet saaledes, at den blev effektiv i hele sit Omfang for Hvedemel og Rugmel her i Landet, vilde det udgøre en Skat af noget som 5 Kr. pr. Hoved af hele Befolkningen eller noget som 10 Millioner Kr. Dette er kun et Tankeeksperiment, som jeg selvfølgelig ikke tror vil blive noget virkeligt; men vi ere saa inde paa en Vej, hvis yderste Grænser ville føre til dette Resultat. Man har modtaget Forsikringer fra deri særlig interesserende, at Prisen paa Mel her i Landet ikke skulde blive forøget med en eneste Dre, selv om vi vedtog en saadan Meltold. Jeg glæder mig ved at se, at den ærede Finansminister har ikke accepteret denne Betragtning, har i alt Fald ikke anført dette Motiv; men den ærede Finansminister har paa den anden Side ikke beregnet sig noget til Indtægt af denne Meltold til Statskassen. Det vil altsaa sige, at den ærede Finansminister mener, at ganske vist vil noget

mere eller mindre af denne Meltold blive effektiv, for saa vidt han overhovedet tillægger det nogen Interesse; men denne Udbytning af Staten vil ikke komme Statskassen til Gode, men udelukkende komme de paagældende Industrier til Gode, altsaa blive en Indtægt for Møllerne. Jeg er imidlertid tilbøjelig til at tro, at man kunde forsørge Landets Møllere paa en bedre Maade, maasse endogsaa paa en billigere Maade, end ved at give Anvisning paa en Told, hvis Virkning for Djeblikket ganske vist ikke vilde være som nævnt, men som vilde føre os ind paa et Spor, hvor vi ikke kunde vægre os ved efterhaanden at gaa videre. Jeg ser ogsaa med megen Interesse, at der selv fra sagkyndig Side, fra den paagældende Industris Side, er blevet gjort gældende, at der i saadanne Bestemmelser vilde ligge en Fare — den Fare, som enhver Beskyttelse fører med sig — for at opamme en Industri ud over Grænserne for, hvad der i Djeblikket er fornødent, at opamme en indenlandsk Konkurrence, som vilde være fuldt saa skadelig som den, der nu haves fra Ulandet. Man klager i den Henseende over to Ting, den ene er den, at Sverige har lukket for sig ved Meltold. Nu skal jeg dog derom opløse, at al den Udførsel, som vi have af Mel her fra Danmark, i alt væsentligt gaar til Sverige og Norge, altsaa den svenske Meltold har ikke kunnet affære Indførel til Sverige af dansk Mel; det vil sige at Udførselen til Sverige af dansk Mel, trods Meltolden, endnu er et lønnende Foretagende, men en anden Ting spiller ogsaa en langt stærkere Rolle, og det er Hensynet til den vistnok faktisk tilstedeværende Eksportpræmie, der kommer til Veje ved den tykke Toldlovgivning med Hensyn til dette Forhold. Det er denne Eksportpræmie, som for Djeblikket kommer de tykke Møllere til gode, som man mener ved en saadan Toldstat at kunne oversføre til de danske Møllere. Nu maa jeg imidlertid gøre opmærksom paa, hvad alle ærede Medlemmer fuldt ud ville have fulgt med, at netop dette Forhold nu i Tyskland er Genstand for en Overvejelse, som man maa haabe fører til det Resultat, at de tykke Landmænd kunne føre deres Krig igennem, der naturligvis gaar ud paa, at den Eksportpræmie, som hidtil er kommen de tykke Møllere til Gode, kommer Landmændene til Gode. Og fra det Djeblik, de tykke Kornpriser have faaet denne Tilvækst, vil ogsaa den i den tykke Lovgivning faktisk tilstedeværende Eksportpræmie for Mel være bortfalden. Dersom vi fik denne Meltold, vil man se, at det vilde kun være at give den paagældende Industri baade i Rose og i